

Puig, Hausson, Miralles i Vidal, Premis Nacionals

La Fundació Pau Casals, la festa de Gràcia i el Centre de Titelles de Lleida, també guardonats

Els premiats, ahir a Barcelona ■ J.L.

Aurora Collado i Maribel Mòdol Emprendedores

“El client vol que se l’atengui, que s’estigui per ell i se l’assessori”

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIVENDRES • 16 de març del 2018. Any XLIII. Núm. 14578 - AVUI / Any XL. Núm. 13448 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-14

Suïssa 'is different'

CONTUNDÈNCIA • El govern suís adverteix que no hi ha cap base per detenir el president Puigdemont si viatja al país

INTENT • La fiscalia espanyola canvia de criteri i anuncia que vol activar la detenció sense que l'euroordre estigui vigent

PAUSA • JxCat vol esperar dies abans de descartar Sánchez i ERC no afluixa, però la setmana vinent la situació es podria desbloquejar

La protesta pels nous escorcolls, ahir al vespre a la plaça de Sant Jaume ■ JOSEP LOSADA

#TotsSomÒmnium

Protestes per nous escorcolls a la seu d'Òmnium i a la Generalitat, amb detenció i posterior alliberament del secretari de Difusió

Europa-Món

P26

El PP i Cs es queden sols a l'hora d'endurir la presó permanent

Debat crispat al Congrés amb familiars de víctimes a la tribuna de convidats

Europa-Món t

P24,25

Dures sancions dels EUA contra Rússia

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Disciplina

Una de les virtuts del moviment independentista d'aquests darrers anys ha estat el seu caràcter disciplinat,

una capacitat que ha permès organitzar les manifestacions més grans de la història del país amb una gran inventiva i un caràcter completament cívic, efectuar un referèndum superant totes les contrarietats possibles a través d'estructures semiclandestines i aconseguir majories parlamentàries de manera reiterada a base de convèncer i incorporar cada cop més ciutadans a una causa que havia estat minoritària. Treballar d'aquesta forma permet assolir grans gestes, i no és pas casualitat que la humanitat hagi estat capaç de progressar exponencialment quan s'ha coordinat a partir de la divisió del treball i d'estructures que superen l'entorn més immediat dels individus. Ara bé, l'organització també té els seus desavantatges. La disciplina pot fer perdre batalles perquè una errada d'un líder pot desen-

El pas de la blasfèmia de sofà a les astracanades d'exèrcit de Pancho Villa és molt fàcil de fer

cadena una successió de decisions errònies per part dels seus subordinats. Es poden perdre també, perquè els generals han estat capturats o eliminats i les tropes s'han lliurat a la corredissa desorientada. De l'octubre ençà n'hem tastat de l'una i de l'altra, i és per això que hi ha aquesta sensació de desgavell. És per això també que el 20 de setembre tothom sortia al carrer i el 15 de març tothom s'ho mira a la televisió deixant anar renecs d'impotència. El pas de la blasfèmia de sofà a les astracanades d'exèrcit de Pancho Villa és molt fàcil de fer, i ara mateix aquest és el debat real subjacent als titulars diaris de la nostra vida política. D'una banda, la necessitat de replegar-se en les institucions guanyades democràticament, reorganitzar-se, edificar nous lideratges i refer l'estratègia a seguir en els propers anys. De l'altra, la necessitat urgent de fer alguna cosa, d'aturar les humiliacions, d'engegar-los tots a la merda i cagar-se en la mare que els va parir. Cal valorar quina de les dues opcions pot donar millors resultats.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pessics de Vic

Vaig a Vic cridat per Antoni Pladevall, jovenàs catedràtic de llatí i grec, investigador, historiadore, novel·lista... "He deixat les col·laboracions setmanals a *El 9 Nou* per centrar-me en una nova novel·la." Ens reunim davant l'ajuntament, a la plaça Major, a l'hora enigmàtica que m'ha indicat: "Una mica abans de les dues." L'obsequi amb el pa de pessic, elaboració típica de Vic, que he comprat en el forn d'un carrer que du a la plaça. "Fa anys que no en menjo." L'altre dia, a Palma, em vaig presentar a una casa amb una ensaimada. També feia anys que no en tastaven. Negligim el que tenim més a prop, ho deixem per als turistes o per a un altre dia.

Em porta a dinar a Ca l'U. Fa anys havia freqüentat un Ca l'U que no té res a veure amb aquest. Era una fonda situada en els baixos d'una casa que oferia plats casolans. Els cambres que anaven de taula en taula vestien americana blanca. Només entrar et rebia el perfum de rostits i dels caliquenyos que hi havien fumats els traginers de totes les èpoques. L'actual Ca l'U ocupa un antic palau, en un altre carrer.

“Negligim el que tenim a prop, ho deixem per a un altre dia”

S'ha sofisticat. Les carxofes saltades estan impregnades de formatge, el suc dels peus de poc no s'enganxa als llavis. Un altre "concepte", que deu tenir bona acceptació perquè hi ha moltes taules, algunes de molt llargues per rebre grups. L'Antoni em diu que hi ha celebrat algunes reunions més o menys conspiratives, més o menys oficials. A la carta no figuren les postres de música, però remenant per la cuina ens en poden servir. "Un moscatell o un altre vi dolç per acompanyar?" A l'antic Ca l'U no n'hi havia per triar.

Parlem inevitablement del "procés" però m'interessen molt més les infor-

macions que Pladevall em dona del Vic que ell ha estudiat: el de la Il·lustració. Vic va ser llavors un gran centre cultural, amb Barcelona, Girona, Cervera o València, ciutats de tradició universitària. M'explica la història del jesuïta Lluçà Gallissà (1731-1810). "Antoni, vols dir que amb aquest material humà et cal escriure novel·les?" Em regala una novel·la seva, *Terres de lloguer*, i el llibre que conté un resum de la seva tesi doctoral. Allí hi ha la vida i els fets verídics del belluguet erudit Gallissà, i molts altres com ell.

Deambulem pel palau que acull Ca l'U. A les parets, frescos de Francesc Pla, *el Vigatà*. Gallissà, Balmes, es van moure per aquestes sales? "En tot cas, aquí va néixer Maria Àngels Anglada, poetessa de dues planes: la de Vic i la de l'Empordà." Sortim, i em condueix davant el portal amplíssim d'una casa enorme. "Per aquí entra la Laura, quan ve de l'estació." "La Laura?" Hauria d'haver estat més ràpid: "La de Miquel Llor, la de la ciutat dels Sants." Veig que la llibreria La Tralla ha tancat. "No t'alarmis, l'han traslladada a la plaça i ara la porten uns nois joves."

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), David Brugué i Antoni Dalmau (Tancament), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques) i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/gaz2fs>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Sota pressió

Pressionats, capficats, preocupats, intranquils, encaparrats, amoïnats, capcots i encaboïriats. Així ens volen i, més que probablement, així ens tenen. Sota pressió. Perquè, com no pots estar preocupat, encaparrat o amoïnat quan hi ha gent a la presó, quan mig govern anterior està amenaçat de tornar-hi entrar, quan la llista d'investigats s'amplia cada dia de cada dia, i quan periòdicament et lleves sentint la paraula escorcoll? Ahir li va tocar a Òmnium. Una altra vegada. Mestres, mecànics, pallassos, cantants, periodistes, impressors, repartidors, presidents d'entitats... Ho deia ahir al matí l'expresident del Parlament Ernest Benach a ca la Terribas: estem sota una pressió terrible. I és cert. I no ho hauríem d'oblidar. Es tracta d'una boira baixa, densa, molt densa, que amenaça de fer-nos perdre la visibilitat. I que preten, més que probablement, condicio-

“Es tracta d'una boira baixa, densa, molt densa, que amenaça de fer-nos perdre la visibilitat”

nar les nostres conductes. Les nostres, les de cadascun de nosaltres, de vostè i jo, i més que probablement també, les dels nostres dirigents polítics. Perquè potser és per això, perquè actuen sota una pressió bestial, immensa, colossal, gegantina i desmesurada, sobretot desmesurada, que tot plegat costa tant de relligar. Potser és normal, que algunes decisions es coïnguin a foc lent. Perquè la pressió judi-

cial és alta, altíssima. I, és clar, la política també. Van sentir dimecres la resposta de Rajoy a la petició del diputat Tardà quan aquest li demanava l'acostament dels presos polítics a presons catalanes? El fill d'onze mesos de Jordi Cuixart ja ha fet a hores d'ara més de 30.000 quilòmetres per anar a veure el seu pare a la presó, li explicava Tardà a Rajoy tot demanant-li “un gest polític” i una dosi “d'humanitat”. Hi vaig veure no només un Rajoy impertorbable, insensible, indiferent i impassible sinó un Rajoy desafiant. Pressió, vaja. Pressió policial, judicial i política. Una boira baixa, densa i penetrant que es permet fins i tot donar consells d'on i quan ens hem de manifestar per no acabar essent investigats. Em costa d'entendre, sincerament, que tota aquesta pressió afegida sigui el desllorigador de res. Més aviat al contrari. El que farà és que se'ls emboliqui encara més la troca.

EDITORIAL

L'enrenou a l'ANC

■ El relleu als òrgans de direcció de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha generat un enrenou considerable arran de l'exclusió per part de la junta electoral d'alguns dels candidats al secretariat nacional, entre els quals l'exdiputat de la CUP al Parlament, Antonio Baños, actual membre del secretariat i un dels aspirants a liderar l'entitat. Les reaccions crítiques a aquesta decisió, la improvisada aturada del procés per admetre alegacions, la posterior ratificació de la decisió i la incomprensió mostrada per figures significatives de l'ANC com Liz Castro, la candidata més votada fa dos anys, o l'actual vicepresident, Agustí Alcoberro, han generat desconcert, sospites de moviments soterrats i en general una imatge perjudicial per a l'entitat. Els membres de la junta electoral probablement s'han limitat a aplicar escrupolosament i amb rigor els estatuts, però des de fora no s'ha entès –i des de dins tampoc gaire– que, amb l'objectiu encomiable de garantir la igualtat d'oportunitats de tots els aspirants a formar part del secretariat, se'n pugui acabar discriminant algun pel fet de tenir una presència mediàtica molt superior a la resta.

No cal dir que l'ANC és una entitat clau en el moviment sobiranista català per credibilitat democràtica, organització territorial i capacitat de mobilització, però també perquè és transversal, independent dels partits i inclusiva. Aquest episodi, però, ha perjudicat la seva imatge. Per això, tan important com preservar la radicalitat democràtica i estatutària del seu procés electoral és demostrar la seva transparència, explicar clarament què ha passat i per què per esvaïr qualsevol ombra de dubte sobre aquest procés i, finalment, amb les aigües més calmades, fer la reflexió interna que calgui per evitar que es repeteixi.

De reüll

Odei A.-Etxearte

El nus

La investidura continua feta un nus. Cada cop es fa més gros. Més difícil de desenredar. Això no vol dir que un dia o altre, probablement aviat, hi hagi un president efectiu que Mariano Rajoy consideri apte per aixecar el 155. Però la prevista i acceptada gestió de l'autonomia per part de l'independentisme no resoldrà els problemes de fons, les raons per les quals el moviment republicà, col·lat per la repressió de l'Estat espanyol, no és capaç d'actualitzar la seva estratègia, més enllà d'apel·lar a la lògica ampliació de la majoria social. El nus és massa gros. I tot es resumeix a guanyar temps i, potser algun dia, veure-hi més clar. Esperar que passa mentre es recuperen les posicions perdudes, si és que la Generalitat autonòmica torna algun dia a ser el que havia estat. Comprovar si, amb la calma a la Generalitat, millora la sort dels

Tot es resumeix a guanyar temps i potser veure-hi més clar

presos i dels investigats, tenint en compte la importància que els tribunals donen al context polític. El nus continuarà allà. Amb l'ANC esventrada, i JxCat, ERC i la CUP amb divergències estratègiques i tàctiques tan de fons, ningú no pot esperar una legislatura plàcida. Encara menys si es confirmen els pitjors pronòstics: la repressió no baixarà encara que els partits independentistes renunciïn a la república, sinó que se li donarà carta blanca, i afegirà inestabilitat a un mandat nascut sobre la corda fluixa. Una corda amb un nus gegantí que la pot fer ensopegar massa d'hora.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE L'AMI

Josep Maria Cervera

Mandat sota pressió

L'alcalde del Port de la Selva i quart president de l'Associació de Municipis per la Independència (després de Josep Maria Vila d'Abadal, el president Carles Puigdemont i Neus Lloveras) agafa el lideratge de l'entitat sobiranista, que és escrutada per la justícia per l'1-O.

ARTISTA VISUAL

Fina Miralles

Premi Nacional de Cultura

L'artista visual catalana és una de les creadores reconegudes amb el Premi Nacional de Cultura 2018, juntament amb l'escriptor Jordi Pàmias, el també escriptor mallorquí Valentí Puig, els directors d'escena Josep Anton Codina i Albert Vidal, i l'il·lusionista Hausson.

JUGADOR DEL FC BARCELONA

Leo Messi

Centenari Champions

El crac del Barça no només va ser determinant per classificar l'equip per als quarts de final de la Champions contra el Chelsea, sinó que amb els dos gols que va marcar va arribar als 100 gols en 123 partits en la màxima competició europea, amb una mitjana de 0,81 gols per partit.

Tal dia com avui fa...

1 any

El dret a decidir
El president del TC marxa defensant el dret a decidir. Pérez de los Cobos sosté que és una aspiració defensible en el marc constitucional.

10 anys

Guerra fratricida
Josep-Lluís Carod-Rovira, president d'ERC i vicepresident del govern, declara en una entrevista: "No ens podem permetre una guerra fratricida."

20 anys

Duran es desmarca
Josep Antoni Duran es desmarca de les crítiques de Jordi Pujol per l'actitud del PP sobre la lentitud dels traspassos.

Full de ruta

David Portabella

La diputada Aiello té cara

Ni el votant italià més polititzat li posaria cara perquè d'ella es conserva una sola fotografia de quan tenia 18 anys i ara en té 50, però, tot i així, ha guanyat al seu col·legi electoral amb el 51% dels vots. No ha participat en mitjans a Sicília perquè va abandonar l'illa el 21 de juliol del 1991, però, tot i així, té el vot de 77.950 electors del seu districte de Marsala després de vint-i-set anys d'absència física. La proesa li ha valgut un escó com a diputada al Parlament italià, però, tot i així, Piera Aiello encara no té cara per als sicilians que la voten.

Com si la vella instantània hagués encapsulat la seva vida, per estirar el fil de la diputada Aiello cal tornar a la seva única fotografia pública de quan tenia 18 anys i s'acabava de casar amb Nicola Atria, fill de Don Vito, *capo* de la Cosa Nostra. El 18 novembre de 1985, nou dies després del casament, Don Vito va ser assassinat i el fill Nicola va agafar les regnes de l'imperi criminal familiar durant sis anys, fins que el 24

Va abandonar Sicília el 1991 i d'ella es conserva una sola fotografia amb 18 anys, i ara en té 50, però el 23 de març irromprà al Parlament italià

de juny de 1991, en una venjança mafiosa, va ser mort en presència d'Aiello en un restaurant. En la Sicília dels noranta, Aiello va gosar denunciar els assassins del sogre i del marit tot sabent que allò equivalia a la mort o al desterrament. En el seu camí es va creuar l'aleshores fiscal de Marsala, Paolo Borsellino, que la va convèncer de col·laborar amb la justícia com a testimoni protegit. "No va ser només el magistrat que em va prendre declaració, es va convertir en un amic, en un pare en el qual confiar en moments de desànim. I van ser molts!", ha dit Aiello —amb el rostre cobert— al diari *Il sole 24 ore*. El desànim inclouria deixar Sicília i plorar l'assassinat de Borsellino i el suïcidi de la cunyada Rita Atria. "Fa 27 anys vaig haver de deixar la meua terra. El 4 de març del 2018 he tornat com a ciutadana lliure", avisa la diputada del Moviment 5 Estrelles. I aviat tindrà cara. "El 23 de març tornaré a ser Piera Aiello en paper i em presentaré al Parlament amb el meu nom", anuncia. I té un únic temor: "Em fa molta por, no estic acostumada als flaixos..."

Tribuna

Abel Mariné. Professor emèrit de nutrició i bromatologia (Campus de l'Alimentació-UB)

Responsabilitat alimentària

L'obesitat i altres patologies (trastorns cardiovasculars, diabetis, càncers) són un problema, i la mala alimentació, sobretot l'excés de sucres, greixos i sal, un factor de risc. És un fet que la conducta alimentària de la ciutadania no sempre és l'adient. Enric Bonet explicava des de París a *El Punt Avui*, el 27 de gener, un exemple ben il·lustratiu. Un descompte del 70% en una crema de cacau i avellanes, un aliment ric en sucres i no precisament de gaire interès nutritiu, havia provocat baralles en localitats econòmicament desfavorides de França. No sé si hauria passat el mateix si el descompte s'hagués donat en verdura o fruita, que hauria estat una proposta més "saludable". La qüestió és on rau més la responsabilitat del que mengem: en els que promocionen certs aliments o en els que els compren.

AQUESTS DIES s'ha anunciat per part del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, un pla de col·laboració per a la millora de la composició dels aliments i begudes, i altres mesures, fins al 2020. Es tracta d'un detallat acord entre les autoritats sanitàries i les associacions d'indústries alimen-

tàries, de distribució, *catering*, restauració i *vending*, per reduir sucres, greixos (sobretot saturats) i sal en uns 3.500 productes alimentaris (aperitius, begudes refrescants, pastisseria industrial, cremes, gelats, plats preparats...), sense alterar-ne la qualitat. El sector de restauració, per exemple, es compromet a oferir més carn magre i menys plats "contundents". Es tracta de "redissenyar" productes i dietes, però la tria en darrer terme depèn de qui adquireix els aliments i els consumeix, de la informació que tingui, del seu criteri i de la seva força de voluntat per seguir una dieta correcta.

“Gran part de la responsabilitat sobre el que mengem i els seus efectes en la salut és nostra

TOTA, O GRAN PART de la responsabilitat sobre el que mengem i les seves conseqüències sobre la salut és nostra, encara que les administracions públiques i els productors i venedors d'aliments també hi tenen el seu paper, uns legislant i controlant i altres produint i promocionant correctament. Tenim un bon exemple recent en l'article *Advertència a la humanitat dels científics del món: segon avis*, firmat per 15.372 científics de 184 països —ens n'informava David Bueno al *Cultura* del 21 de gener— sobre els problemes que cal afrontar per mantenir una vida digna a la Terra, entre els quals hi ha la manera de produir, consumir i no malbaratar aliments. Afirmen els científics que poder-ho assolir depèn de la nostra manera de viure el dia a dia i la nostra capacitat d'influir en les institucions governamentals. I res és nou del tot. En la revista *Sàpiens* d'aquest mes de març, Anna-Priscila Magriñà ens informa que al diari *La Publicitat* del 6 de juny de 1926, l'anomenada doctora Claudina ja recomanava oblidar-se de les proclames dietètiques miraculoses i mantenir-se ben lluny de greixos, sucres i alcohol. Tan fàcil de dir tan difícil de fer. Només li faltava referir-se a la sal.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La finestra de l'independentisme

■ La il·lusió d'una finestra d'oportunitat de la independència de Catalunya s'està frustrant, la realitat està demostrant que el recorregut que té ara és molt curt. Els dos candidats que realment podrien ser presidents d'aquesta hipotètica independència haurien de ser Puigdemont i Junqueras. Però un està a la presó i l'altre, a l'exili. És molt difícil que puguin liderar aquest procés. Finalment Jordi Sánchez com a última possibilitat tampoc compleix les condicions per ser triat ja que el seu recorregut seria curt. La CUP, coherent amb el seu full de ruta, tampoc permet moltes opcions. Si les coses no canvien tornarem a noves eleccions, com a últim recurs. Ha arribat l'hora que els polítics deixin de fer partidisme i comencin a fer política, amb majúscules. Els ciutadans ca-

talans ja estan cansats. És necessari crear un govern possible ja que si es continua així els únics perdedors seran els catalans i no s'ho mereixen després de tants sacrificis. Si no funciona haurem de plantejar-nos nous polítics ja que els actuals estan cremats políticament parlant i uns altres han marxat de la política veient que no tenen recorregut.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

Policies l'1 d'octubre

■ El comportament dels policies a l'1-O, justificat pel senyor De los Cobos com a exemplar, em genera tres preguntes que caldria investigar i que són: Primera, si estaven complint la seva obligació, com és que a la mitja jornada els policies i guàrdies civils van retirar les seves actuacions i no van seguir fins al final de la jornada. Això no és

una "dejación y pasotismo" de les seves obligacions i ha de ser punible judicialment? Segona, si van rebre una ordre superior per aturar les accions, llavors algun fiscal ha de querellar-se ja que s'ha desobeït una ordre judicial. Qui mana, el superior o el jutge? Tercera, si no es pot respondre coherentment a les dues preguntes, cal assumir que la resposta policial equilibrada a la situació va ser la dels Mossos d'Esquadra que, dissortadament, ara són assenyalats com a responsables d'inacció.

JAUME BOADELLA VERGÉS
El Masnou (Maresme)

Subvenció pública a separar per sexes

■ Com a professor de secundària em sento força crític amb les subvencions que rebran certs centres privats que separen els alumnes per sexes. Aquest fet denota les

ideologies polítiques en detriment de la realitat escolar. Resulta obvi que les decisions educatives d'aquest país es prenen sense coneixement de causa escolar i sense tenir en compte l'educació pública que tots paguem. Ans al contrari, és la ideologia política i no pas els fets reals el que pesa més sobre aquestes decisions.

Així el PP és proper als centres religiosos que segreguen per sexes, els independentistes s'hi mostren en contra i Ciutadans i el PSOE fan demagògia sota l'ambigüitat. Tot plegat resta lluny d'un pacte polític per l'educació que hauria de protegir, defensar i millorar l'educació pública nacional. Preguem, per tant, que amb els diners de tots no es subvencionin escoles d'ideologia propera a un poder en detriment d'una bona educació pública de tots i per a tots.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

La frase del dia

“La repressió espanyola s’ha situat entre el maccarthisme i l’intent de vexació permanent a les nostres institucions”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Quim Torra. Periodista i editor

La llibertat

En una entrevista que Anna Ballbona va fer-li, Lluís Solà li confessava que el seu llibre *Llibertat i sentit. Reflexions sobre la condició humana (1999-2016)* era fruit d’anotacions escrites en un quadern, fetes quan ell sortia a passejar: “En un moment determinat apareixen unes sensacions que si arriben a atreure’t amb prou contundència les has d’emparaular. Hi ha uns pensaments que m’han preocupat tota la vida, com el de la llibertat, la paraula, què és això de viure, què som nosaltres, què és això que veus, què significa... Aquests pensaments van apareixent i reapareixent al llarg del llibre i del temps.” I és així que Solà crea una obra feta des del silenci, que parla sense estridències, sense grans gests inútils, però que aconsegueix donar a la paraula i a la idea de llibertat la textura final que només un refinat artesà és capaç d’aconseguir.

FEIA MOLT TEMPS QUE UNA LECTURA no em trambalsava tan profundament com aquest llibre. Res no pot tornar a ser igual, un cop llegit, perquè mai més no pots pensar en la llibertat sense tenir-lo present. Solà hi crea una obra de pensament universal, arrelada a un país i a una història, militant d’una cultura i una llengua. I per això, cal un espai i un temps. Sobretot, cal soledat. Així s’arriba a formar part d’un lloc. Així es contribueix a un espai. Així es fon un esperit amb un país.

SOLÀ, A POC A POC, S’ENDINSA en la reflexió. Lentament, desbrossa la llibertat de tot el que n’és accessori. Hi busca la simplicitat, la forma més primària d’explicar-nos-ho, perquè només el més senzill és capaç de ser entès amb claredat. “Si no hi ha llibertat no hi ha responsabilitat”; “Som lliures d’abandonar-la, d’oblidar-la, però la llibertat no deixa mai de reclamar els seus drets des de l’estança fonda de nosaltres ma-

teixos”; “Sempre, en algun moment o altre, en practicar l’exercici de la llibertat, toparàs amb un obstacle important. Si no hi ha topada, és que no vas pel camí de l’alliberament”; “Si mai enlloc ha sorgit un pensament real sobre la llibertat, no és pas dels dominadors que ha sorgit”; “No volen acceptar que existim. Consideren la nostra existència un ultratge. Si ells són, nosaltres no podem ser”; “Tota abdicació de la llibertat és un anorreament”; “El colonitzador vol colonitzar l’ésser de l’home, l’home de l’home. No el cos, sinó la con-

dicció humana. El cos només el necessita per fer-lo servir”; “Un poble al qual han llevat la llibertat, un poble ocupat, es torna com els malalts d’asma. Respira sempre amb dificultat, té sempre una sensació de feixuguesa, i, al capdavant, vol creure que aquesta és la manera habitual de viure”; “No sabem què és el mal. Però la usurpació de la llibertat és una dimensió decisiva de la geometria del mal”; “La neutralitat, en un sistema de violències, és sempre una immoralitat, una abdicació”; “El silenci sobre el que és injust o inhumà no és senyal de llibertat. És la manifestació de la claudicació”; etc.

SOLÀ CREA UNA ATMOSFERA, on la llibertat, a través de la paraula, t’envolta, com l’aire que respirem. Aquesta és la seva resposta a la constant lluita de l’home i dels pobles per una identitat. I així és com la llibertat, en la seva nova, resisteix i viu. Un assaig com aquest, que honora un país i una cultura, gira també sobre molts altres temes: la llengua, la poesia, el temps. En definitiva, la condició humana.

HI HA UN PARÀGRAF INOBLIDABLE, decisiu, per entendre l’autor i, sospito, per entendre qui som els catalans. Una de les poques entrades autobiogràfiques que es permet l’autor: “No hi havia gramàtiques catalanes. Estaven prohibides. Si n’hi hagués hagut tampoc no n’hauria pogut comprar cap. No tenia diners. Vaig anar a la biblioteca pública i em van deixar d’amagat una gramàtica de Pompeu Fabra. La vaig copiar tota a mà, en una llibreta, lletra a lletra. Així vaig aprendre la llengua que ja sabia. La llengua que parlava a casa, amb els amics, amb la gent, arreu. La llengua de tothom. La llengua exterminada.” I és que la lligó principal del llibre és la necessitat vital de guanyar-nos llengua i llibertat. Ésser lliures. És a dir, ésser.

“Solà aconsegueix donar a la paraula i a la idea de llibertat la textura final que només un refinat artesà és capaç d’aconseguir”

De set en set

Xavier Cortadellas

El somni

Va haver-hi un temps que un dels somnis de molts dels nostres avantpassats era poder menjar carn dos cops per setmana. N’hi havia, però, molts d’altres que no ho concretaven tant. Somiaven poder menjar, què trobarien al plat era un detall secundari. És com una persona del nostre temps que visqui amb el somni de ser ministre. Hauria de tenir molt ben assegurat el càrrec per voler discutir el ministeri. Sí que n’hi deu haver que no acceptarien mai ser ministres d’interior podent ser-ho d’ultramars, però el cas és que la majoria s’adapten. Per sort avui, llevat d’algunes potències secundàries com França, de ministeris d’ultramars ja no en queden. No n’hi ha naturalment en els països seriosos com Catalunya o Espanya. Concretem. A Espanya, els candidats d’avui somien dirigir el *Ministerio de la Presidencia y para las Administraciones Territoriales*. I si no volen que els canviïn les *Administraciones* és perquè han viscut sempre amb el convenciment que són els altres qui han d’adaptar-se. També per això, com ja és ben sabut a Catalunya ens adaptem millor. La història, a més, ens va a favor: no tenim ministeris, sinó conselleries. Com aquells nostres avantpassats que somiaven menjar carn, durant temps molts catalans hem viscut pensant que les conselleries era la nostra manera d’anomenar els ministeris. El 155 ha tingut, diguem-ne, la virtut de fer-nos entendre que havíem tirat pel broc gros. Somnis de rics. D’ençà que ens han amorrat a terra, els membres de la tribu amb més capacitats per adaptar-se ens diuen que, si no ens afanyem a tornar a ser els subordinats superiors de les conselleries, hi ha el perill que perdrem fins i tot el plat. Fa uns dies, un d’aquells membres més destacats va presentar un llibre. No va amagar que li agradaria continuar fent política. Entesos, Santi. Qualsevol conselleria?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Suïssa no veu base legal per detenir Puigdemont

La fiscalia volia que Interior avalués amb el govern helvètic l'opció d'arrestar el president amb motiu del viatge a Ginebra

L'AMI demana unitat per treballar per la República

L'alcalde del Port de la Selva, Josep Maria Cervera, pren possessió com a nou president

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nous escorcolls contra

MALVERSACIÓ La Guàrdia Civil escorcolla la seu d'Òmnium i un despatx de la Generalitat a la cerca de fons públics per al referèndum **PUBLICITAT** El secretari de Difusió, retingut per la campanya 'Civisme', queda en llibertat

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un mes i escaig després de l'escorcoll ordenat pel Suprem, la Guàrdia Civil va tornar ahir a la seu d'Òmnium Cultural per buscar als ordinadors una prova de la suposada malversació de fons públics per finançar el referèndum que s'imputa al govern de Puigdemont. La direcció de l'entitat sobiranista sempre ho ha negat, ja que assegura que no rep subvencions des del 2012 i que es finança amb la quota de socis. Aquest cop, els escorcolls els va ordenar el titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga l'organització de l'1-O. El magistrat Juan Antoni Ramírez va autoritzar també l'escorcoll del despatx oficial del secretari de Difusió i Atenció Ciutadana, Antoni Molons, al Palau de la Generalitat i al seu domicili. Molons va quedar en llibertat ahir a la tarda, després d'acollir-se al seu dret a no declarar a la caserna de travessera de Gràcia. La tesi de la Guàrdia Civil –sense cap prova concreta, després d'un any d'investigació– és que la Generalitat podria haver emmascarat el finançament de l'1-O a través de subvencions a Òmnium i a l'Assemblea Nacional Catalana (ANC).

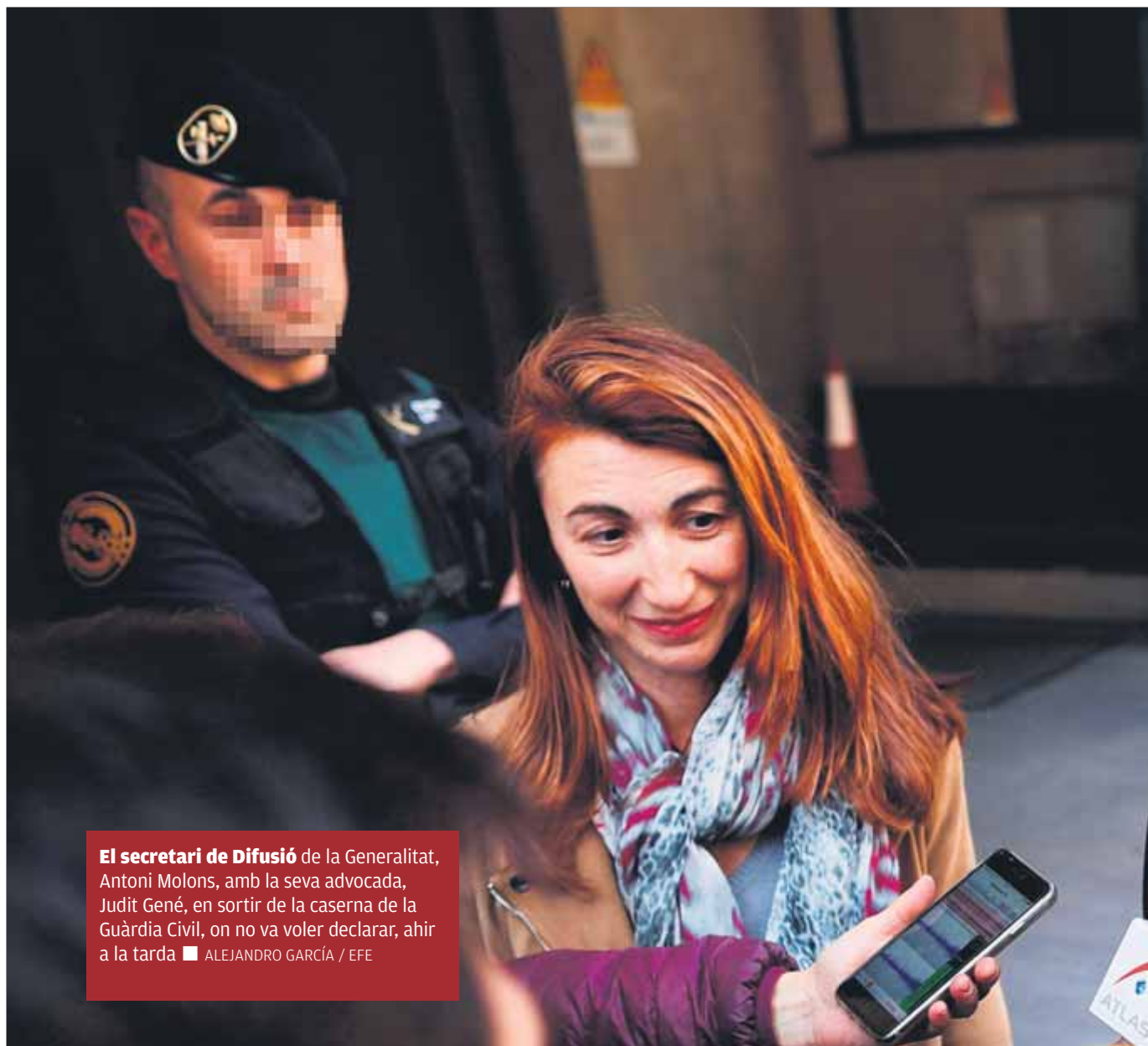
En un dels darrers informes de la Guàrdia Civil, compartit pel jutge Ramírez i el jutge Pablo Llarena –que du la causa contra els independentistes catalans–, s'afirma textualment: "Tampoc pot des-

cartar-se que l'ANC i Òmnium Cultural hagin pagat algunes despeses relacionades amb el referèndum gràcies a subvencions." S'hi detalla, fins i tot, que analitzades les transferències bancàries de l'ANC i d'Òmnium, des del 7 de setembre passat –quan el TC suspèn el referèndum– fins al 11 d'octubre, no troben cap traspàs de diners públics, ni tampoc en els 1,5 milions gastats en mobilitzacions, bàsicament en autocars.

Amb tot, el jutge Ramírez, en una nova peça secreta, va autoritzar ahir tornar a entrar a Òmnium, i agents de la Guàrdia Civil van copiar correus electrònics de responsables de l'entitat. El gener passat, amb l'ordre del jutge Llarena, van copiar els correus dels darrers dos anys del seu president, Jordi Cuixart, en presó provisional, avui se'n compleix mig any. També ho van fer amb els correus electrònics de Jordi Sánchez, en presó des del 2 de novembre passat, a la seu de l'ANC per buscar el seu vincle amb la mobilització per a la independència de Catalunya.

L'autorització Turull

A més, la Guàrdia Civil va practicar la "retenció" del secretari de Difusió mentre bolcava els seus correus al seu despatx oficial i a casa seva. Antoni Molons ja va ser citat a declarar com a testimoni el novembre passat davant la Guàrdia Civil, a travessera de Gràcia. Segons consta en el sumari de la causa, s'assegu-

El secretari de Difusió de la Generalitat, Antoni Molons, amb la seva advocada, Judit Gené, en sortir de la caserna de la Guàrdia Civil, on no va voler declarar, ahir a la tarda ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Les xifres

502.000

euros en publicitat per l'1-O és el que el jutjat indica, fins ara, com a fons malversats. I el Suprem, 139.000 euros.

10

gigues de documentació, assegura Òmnium que se li van endur. I, els papers originals dels comptes 2016-2018.

ra que el secretari de Difusió va afirmar que ell era el responsable de tirar endavant la campanya de publicitat *Civisme*, prevista inicialment per a l'estiu passat, en la qual el primer missatge era: "Has nascut amb capacitat de decidir.

Hi renunciaràs?", imprès sobre unes vies. Va detallar que aquest contracte el va autoritzar el llavors conseller de la Presidència, Jordi Turull. Hi afegeix que l'empresa responsable de la difusió se'n va desdir, de continuar-lo fent, per la sus-

penió del TC, i llavors ell i Turull van decidir tirar endavant aquesta publicitat només en mitjans públics, TV3 i Catalunya Ràdio. Molons, en la declaració, també assegura que la partida de 2,7 milions d'euros destinada a aquesta campanya no es va usar, en quedar aturada, i que els diners han d'estar a les "arques de la Generalitat", una afirmació de la qual els investigadors diuen que no es refien.

Molons, com és habitual en les causes secretes en què no se sap quines proves hi ha, com a investigat es va acollir al seu

dret a no declarar, i a dos quarts de cinc de la tarda va sortir de la caserna, acompanyat de la seva advocada, Judit Gené.

Per ara, el jutge de Barcelona qualifica com a fons malversats 502.000 euros que la Generalitat hauria gastat en publicitat per l'1-O als mitjans de comunicació. Té pendent d'aclarir els costos d'Unipost amb les paperetes comissades, mentre que alguns editors de cartells van dir que no han cobrat. I el Suprem diu que es van destinar 139.000 euros a observadors internacionals de l'1-O. ■

L'APUNT Vèncer la por

Marc Bataller

És evident que l'estratègia de l'Estat espanyol i els seus braços jurídics és que la por venci l'independència. Que tinguem por d'expressar-nos, de tuitejar, de legislar o de manifestar-nos perquè ens pot caure a sobre tot el pes de la in/justícia espanyola. Ahir en vam veure un altre exemple: el jutge va advertir a Òmnium que ningú es manifestés davant de la seu durant

els escorcolls perquè podien incórrer en delictes de sedició i de rebel·lió. Vaja, que no tornessin a fer un altre 20 de setembre, que va acabar amb l'ingrés a la presó de Sànchez i Cuixart. Com es pot vèncer la por? Amb unitat i anant plegats. I com s'aconsegueix això? Investidura, govern a Palau, Consell per la República a Brussel·les i avançar cap a la República.

l'1-0

Els Mossos van ser els encarregats del cordó policial davant la seu durant l'escorcoll d'ahir de la Guàrdia Civil. ■ JOSEP LOSADA

Òmnium nega que rebi diners públics i acusa l'Estat de voler embrutar l'entitat

■ L'associació rebutja haver pagat cap campanya oficial de l'1-0 ■ Afirmar que la Guàrdia Civil va amenaçar amb un delictes de sedició si s'instava a protestar davant la seu

El CGPJ reforça el jutjat

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) va anunciar ahir que ha concedit al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona un jutge de reforç perquè es pugui dedicar en exclusiva a la causa contra els organitzadors de l'1-0, que té oberta des del febrer del 2017. Així, i durant sis mesos, el titular del jutjat d'instrucció 2 de Badalona, Pablo Jesús Alonso García, portarà el dia a dia del jutjat de Barcelona i el magistrat Juan Antonio Ramírez, se centrarà en el cas contra càrrecs i tècnics de la

Generalitat i empresaris.

La mesura és força excepcional, ja que aquest reforç es concedeix en complexos casos de corrupció, tal com se li va donar al jutge del Vendrell en el cas del suposat finançament il·legal de CDC i el 3%. El CGPJ indica que la causa és feixuga, amb més de trenta investigats. Precisament, el CGPJ informava aquesta setmana que València amb divuit jutjats, ha liderat les peticions de suport per casos de corrupció. Catalunya, quatre des del 2015.

Xavier Miró
BARCELONA

"Aquí no hi trobaran res. Si escorcollen els partits que governen Espanya potser sí que hi trobaran la vergonya democràtica. Ja n'hi ha prou de tractar així Òmnium i la societat catalana", afirmava el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, en unes declaracions indignades arran de l'escorcoll d'ahir a la seu de l'entitat, un escorcoll més ampli i intensiu que el que ja van patir al 24 de gener.

Aleshores la Guàrdia Civil, per ordre del jutge del Suprem, es va endur les comunicacions per correu electrònic realitzades els últims dos anys pel president de l'entitat, Jordi Cuixart, acusat de sedició per la protesta ciutadana del 20 de setembre davant del Departament d'Economia i empresonat sense judici des de l'octubre. En

Les frases

"No entenen el finançament privat d'una entitat. Si busquen a la Fundació Francisco Franco potser sí que trobaran diners públics"

"Òmnium no ha fet cap campanya oficial de la Generalitat per cridar a la participació en l'1-0"

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

l'operació d'ahir, els agents del cos armat van anar força més enllà per ordre del titular del jutjat 13 de Barcelona. Des de primera hora del matí van retenir a l'interior de la seu tots els treballadors i directius presents per requerir-los informació financera i econòmica de l'entitat, "buscar proves de malversació de fons públics" i mirar els seus correus electrònics.

L'acte judicial que va permetre l'escorcoll d'ahir utilitza una frase genèrica i habitual que autoritza els

agents a fer, si cal, detencions en cas que les persones oposin resistència i impedeixin la investigació. En l'escorcoll d'ahir, el jutge autoritzava "l'adopció de qualsevol mesura (inclosa la detenció) contra tots aquells que tractin d'impedir, obstaculitzar o evitar la pràctica de les diligències acordades".

Mauri, que no va poder ser present en el moment de l'escorcoll i que va assabentar-se'n des del seu lloc de treball fora d'Òmnium, va confirmar al migdia que la Guàrdia Civil havia ad-

vertit les persones retinudes que podrien cometre un delictes de sedició –pel qual està empresonat sense judici Cuixart– si es convocava al carrer una protesta com la del 20-S.

El vicepresident d'Òmnium, visiblement més molestat que el 24 de gener, va qualificar de "vergonya democràtica", "inadmissible" i "desproporcionat" l'escorcoll d'ahir i va acusar l'Estat de voler embrutar el prestigi de l'entitat amb una operació que, segons ell, no obtindrà resultats judicials: "Intenten fer creure que Òmnium ha comès algun tipus d'il·legalitat. No trobaran cap vinculació econòmica entre la Generalitat i Òmnium". Mauri va demanar a l'Estat que "pari d'una vegada" la repressió que, segons ell, no aturarà la feina i el compromís d'Òmnium ni la voluntat d'"avançar cap a la República". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Concentració de suport a Òmnium, ahir a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. Al costat, Xavier Domènech amb Elsa Artadi i, a sota, la protesta de Girona ■ JOSEP LOSADA / MANEL LLADÓ

La protesta a Sant Jaume es torna un clam per la unitat

■ “Mentre la repressió no s’aturi, deixem de titllar-nos de covards, traïdors i hiperventilats”, exigeix Mauri ■ Concentracions arreu del país en suport a Òmnium Cultural i contra les forces d’ocupació

E. Bella / L. Artigas
BARCELONA / GIRONA

La plaça de Sant Jaume es va tornar a omplir ahir a la tarda en un crit contra les forces d’ocupació i per mostrar suport a Òmnium Cultural, escorcollat per segon cop per la Guàrdia Civil i amb el president a la presó. Avui fa cinc mesos que Jordi Cuixart és a Soto del Real. El portaveu de l’entitat, Marcel Mauri, va fer una crida perquè els partits independentistes deixin les diferències de banda i posin en marxa la legislatura, un reclam que va anar seguit de crits d’unitat de tota la plaça.

“Mentre la repressió no s’aturi, deixem de titllar-nos de covards, traïdors i hiperventilats”, va demanar des de l’escenari. L’escollaven la principal autoritat que queda al país, el

president del Parlament, Roger Torrent, i representants de Junts per Catalunya, ERC, la CUP i Catalunya en Comú –Xavier Domènech va rebre alguns crits de rebuig per “equidistant”. “És més urgent que mai treballar des de la unitat dels demòcrates”, va reclamar Mauri transversalment. “Estem davant d’una clara persecució política que vol criminalitzar Òmnium; les nostres idees molesten”, va sentenciar davant d’un mar de braços grocs.

Els manifestants brandaven cartells amb el lema “Tots som Òmnium”, entonaven consignes com “Puigdemont, el nostre president”, “155, cop d’estat”, “Ni un pas enrere” i proferien algun crit espars de “coherència”. També hi va haver aplaudiments per a Antoni Molons, el se-

Les frases

“Estem davant d’una clara persecució política que vol criminalitzar Òmnium; les nostres idees molesten”

“És més urgent que mai treballar des de la unitat dels demòcrates”

Marcel Mauri
PORTAVEU D’OMNIUM

cretari de Difusió del govern, detingut al matí. De tant en tant la massa es girava cap a la seu de la Generalitat per cridar “Fora els okupes de Palau” i llançar una mirada de disgust a la bandera espanyola, que continua onejant-hi.

A l’escenari hi van pujar la parella de Cuixart, Txell Bonet, amb el seu nadó als braços; el vicepresident de l’ANC, Agustí Alcoberro, i representants de la junta d’Òmnium, entitat que recentment ha superat els

100.000 socis, una xifra que no ha parat de créixer amb la repressió.

Els comitès de defensa de la república (CDR) van continuar la protesta Via Laietana amunt, en una marxa fins a la caserna de la Guàrdia Civil a la travessera de Gràcia, on es van cremar fotos del rei. Les manifestacions, però, havien començat al matí, quan es va tenir coneixement dels escorcolls. Ràpidament, els CDR van convocar una concentració a

La xifra

5

mesos fa avui que el president d’Òmnium, Jordi Cuixart, i l’expresident de l’ANC, Jordi Sànchez, són a la presó.

Sant Jaume per fer costat a Òmnium i a Molons. Centenars de persones s’hi van aplegar, inclosos treballadors de la Generalitat. Es va cantar *Què volen aquesta gent?* davant d’una porta del Palau custodiada per almenys nou mossos i una barrera de tanques. Del carrer de Jaume I va aparèixer un grup de joves que es va unir a la lluita. Van encadenar protestes: acompanyats dels diputats de la CUP, venien de manifestar-se davant

de la seu de la secretaria d’Universitats, on s’havien queixat per les elevades taxes universitàries. “Han entrat a la Gene? De veritat?”, exclamava un passavolant. Alguns turistes preguntaven si allò passava cada dia. Els guies aclarien què volia dir l’estelada als seus grups, mentre un danès explicava orgullós que Carles Puigdemont va anar al seu país de visita i no va passar res.

Arreu del Principat es van registrar protestes. A Girona, més de 200 persones es van concentrar també a les sis de la tarda davant de la seu d’Òmnium, a la plaça del Vi. El president d’Òmnium Gironès, Sergi Font, abans de llegir un manifest, va remarcar que ahir era “un dia especial” en què calia continuar mostrant “la unitat i fermesa de la societat civil davant dels intents d’espantar i de culpabilitats cíviques democràtiques de crims” que no han comès: “Busquen i busquen, i com que no troben, inventen.” Des de la Taula per la Democràcia per Girona, convocant de l’acte, es va ressaltar el caràcter “unitari” de la concentració, “sense logotips”, per tal de donar suport a Òmnium després del “setge patit” ahir. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suïssa no veu cap base legal per fer detenir Puigdemont

■ La fiscalia espanyola vol que Interior avalui amb el govern helvètic la possibilitat d'arrestar el president amb motiu del viatge a Ginebra ■ El ministeri públic canvia de parer amb relació a l'ordre europea

Carles Puigdemont, dimecres, en la reunió que hi van mantenir els diputats del grup parlamentari de Junts per Catalunya ■ REUTERS

Redacció
GINEBRA / MADRID

El govern suís va advertir ahir públicament que “no hi ha cap base” per detenir l'expresident català Carles Puigdemont i l'exconsellera Meritxell Serret si finalment viatgen a Ginebra aquest cap de setmana per participar en un festival sobre cinema i drets humans i en diversos actes públics sobre el procés independentista. Les autoritats helvètiques es van pronunciar ahir en aquest sentit a instàncies dels periodistes, que volien conèixer la seva posició després que la fiscalia espanyola hagués manifestat que veu en la visita a Suïssa una ocasió per detenir “els fugitius”.

La mateixa Fiscalia General de l'Estat espanyol va fer saber amb un comunicat enviat als mitjans que ha demanat al Ministeri de l'Interior espanyol que consulti Suïssa sobre

la possibilitat de detenir i extraditar el president i la consellera. El ministeri públic pretén executar la detenció sense tenir cap euroordre activada i contrariant la seva pròpia posició, exposada dilluns, en el sentit que no pensava demanar la detenció de Puigdemont i els consellers que són a l'estranger fins que el jutge Pablo Llarena no hagi dictat l'escrit de processament.

L'encarregat de respondre a les pretensions de la fiscalia espanyola va ser el portaveu del Departament Federal de Justícia suís, Folco Galli, que en declararacions a l'agència Efe va recordar que el dia 5 de desembre el Tribunal Suprem “va retirar l'ordre de detenció i entrega europea contra Carles Puigdemont i més persones, entre les quals, Meritxell Serret”. Galli va emfatitzar: “Aquesta decisió continua vigent.” Així mateix, el portaveu va recordar que “tampoc en

“Un Estat espanyol confederal? Per què no?”

La visita de Carles Puigdemont a Suïssa ha aixecat molta expectació al país, fins i tot abans que hi arribi. N'és una mostra l'entrevista emesa ahir pel canal de televisió públic RTS, que va desplaçar un periodista a la mansió de Waterloo. En l'entrevista, Puigdemont deixa clar que ell no és independentista i proud. En aquest sentit, assegura que, si l'Estat espanyol s'avingués a constituir-se com un estat

confederal, reproduint el model de Suïssa, ell ho acceptaria. Responent les preguntes de l'entrevistador, el president de la Generalitat recorda que fa dècades que Catalunya busca una fórmula d'encaix a l'Estat espanyol i que el problema és que “Espanya no ofereix altres alternatives”. En l'entrevista, Puigdemont també critica el rei Felip VI, de qui diu que ha perdut “tota l'autoritat”.

D'altra banda, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) ha rebutjat dues peticions de ciutadans que demanaven el dictat de mesures cautelars per poder investir Puigdemont president de la Generalitat. Segons informació del TEDH, les mesures provisionals s'apliquen només en circumstàncies “excepcionals”; quan hi ha un risc imminent de “dany irreparable”.

el cas d'Anna Gabriel s'ha cursat encara una ordre internacional de detenció”. D'acord amb aquesta realitat, Galli va advertir que “no hi ha cap base per a la detenció d'aquestes persones amb vista a una extradició a Espanya”.

Aquest no és l'únic pronunciament oficial de les autoritats suïsses fet públic ahir. El govern va recordar ahir que Puigde-

mont té dret a visitar el seu país i a pronunciar-hi “discursos polítics”, sempre que en respecti l'ordenament jurídic.

El moviment fet ahir pel ministeri públic va en una sola direcció, però té tres potes. En primer lloc, demana que el “Ministeri d'Afers Estrangers informi amb relació a les gestions fetes per Carles Puigdemont i Meritxell Serret

o els organitzadors dels esdeveniments davant dels representants diplomàtics d'Espanya a Suïssa”. En segon lloc, i com a objectiu principal, pretén que el Ministeri de l'Interior, en col·laboració amb la Interpol, faci les gestions corresponents davant del govern suís per “determinar la viabilitat de la detenció dels fugitius” i reclamar-ne l'extradició.

En tercer lloc, demana la intervenció del jutge Pablo Llarena perquè, en el marc del procediment que instrueix, valori la possibilitat de limitar la validesa del passaport de Carles Puigdemont i de la resta de “fugitius”. Això equival a limitar els moviments dels membres del govern a l'exili fora del territori Schengen.

La posició de Suïssa amb relació a les possibles extradicions dels polítics catalans no és nova. Al seu dia, el govern helvètic ja va advertir que rebutjaria una eventual sol·licitud d'extradició de la justícia espanyola per a la dirigent de la CUP Anna Gabriel, perquè els delictes de “caràcter polític” no estan previstos en el Codi Penal helvètic. De fet, des que l'antiga diputada cupaire va arribar a Suïssa –evitava així presentar-se a declarar davant del jutge Llarena–, ni el magistrat del Tribunal Suprem ni la fiscalia han fet cap moviment per intentar detenir-la en aquest país.

Un debat

La presència de Carles Puigdemont a Suïssa és un dels reclams de més rellevància del Festival de Cinema i Fòrum Internacional sobre els Drets Humans (Fifdh), que se celebra a Ginebra des del divendres de la setmana passada i fins diumenge. De fet, el nom de Carles Puigdemont s'anuncia de manera destacada en el lloc web principal de l'esdeveniment.

En detallar la seva participació, el festival no li dona tracte de president de la Generalitat, sinó que parla de Puigdemont com un dirigent independentista i explica que la seva presència es concretarà en la clausura de l'esdeveniment en el marc d'un debat sobre el dret a l'autodeterminació. En aquest debat hi haurà també Micheline Calmy-Rey, antiga presidenta de la Confederació Helvètica, entre altres convidats. Aprofitant la seva presència en el festival, Puigdemont oferirà una roda de premsa.

Creat l'any 2003 a Ginebra, el Fifdh és un festival de cinema i alhora un fòrum internacional de debat sobre els drets humans, amb l'objectiu que s'hi pugui discutir amb absoluta llibertat i independència. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sàncnez i Forn defensaran al TS la seva petició de llibertat

■ L'exconseller exposarà que ha deixat tot vincle amb la política, en la vista de dimarts ■ La sala penal del Suprem sosté que Junqueras i Sàncnez poden reiterar el delict

M. Piulachs
BARCELONA

Per primer cop, l'exconseller d'Interior, Joaquim Forn, amb el seu advocat, Daniel Pérez-Esqué, exposarà dimarts vinent en una vista a la sala penal del Tribunal Suprem (TS), la seva petició de llibertat provisional perquè ha deixat l'escó de JxCat i tot vincle amb la política activa, i per tant no pot reiterar el delict, de desenvolupar la declaració d'independència de Catalunya, com sosté el jutge instructor, Pablo Llarena, adduint que no ha deixat la seva ideologia sobiranista. El mateix dia, el candidat a la president de la Generalitat per JxCat, Jordi Sàncnez, també demanarà a la sala segona la seva posada en llibertat. En aquest cas, no és per a la seva investidura, sinó per un recurs que va fer el febrer passat, quan el jutge instructor no el va deixar assistir al ple

La frase

“Tots els drets fonamentals que ara defensa són els que va instrumentalitzar per cometre delictes”

Tribunal Suprem
RESOLUCIÓ A JUNQUERAS

del Parlament.

La situació de Sàncnez sembla més difícil, ja que els tres magistrats de la sala penal d'apel·lacions del Suprem van comunicar ahir que no donen la llibertat al vicepresident, Oriol Junqueras (ERC), ni a Jordi Sàncnez perquè poden reiterar el delict amb la seva acció política.

En aquesta resolució, la sala del Suprem recorda a Junqueras i a Sàncnez que ells “van desacreditar” els drets constitucionals que ara reclamen com a base per poder acudir al Parlament de Catalunya a votar, i els confirma la prohi-

bició que acudeixin al legislatiu català, dictada pel magistrat Pablo Llarena, ordenant la seva “incapacitat” i que deleguessin el seu vot. L'alt tribunal detalla que aprecia risc de reiteració delictiva en els imputats pel seu “lideratge carismàtic” en el procés de ruptura, el qual –sosté– incrementa aquest risc de “possibles mobilitzacions públiques que alterarien la pau social” i per això han de continuar en presó preventiva i no poden exercir com a diputats de ple dret.

El Suprem comparteix amb els polítics independentistes la importància del dret a la participació política que reclamen, però els recorda que aquests drets constitucionals que exalcen són precisament els que “indiciàriament” van posar en perill amb les conductes que estan sent investigades.

Així, l'alt tribunal recorda al vicepresident Junqueras que també ha de te-

Joaquim Forn en assumir el càrrec de conseller d'Interior, el juliol passat ■ ANDREU PUIG

nir molt en consideració “que tots aquests drets fonamentals i principis que ara fa pujar i exalta com a bàsics en el nostre sistema jurídic constitucional són els que, d'acord amb les imputacions de fets punibles que li fa el magistrat instructor, va desacreditar, va arraconar i va contravenir”. I hi afegeix: “L'investigat, en l'exercici de les seves funcions com a diputat electe, va instru-

mentalitzar aquests drets per realitzar els presumptes greus delictes que ara se li imputen.”

Amés, en la interlocutòria, el tribunal subratlla que Junqueras i Sàncnez estan considerats, indiciàriament, “presumptes coautors, entre d'altres, d'un delict de rebel·lió contra l'Estat espanyol amb la finalitat de fracturar la sobirania nacional a través de la independència d'una

part del territori, objectiu en el quals tots dos investigats han tingut un rellevant protagonisme i lideratge carismàtic”. Hi conclou que “uns permisos penitenciaris com els que es demanen posarien en risc la vigència de l'ordenament jurídic” i que “la ciutadania ja va quedar estupefacta” amb les accions fetes “per a la ruptura estructural de l'estat de dret”. ■

Catalá carrega contra les mobilitzacions

Redacció
BARCELONA

El ministre de Justícia va ser ahir a Barcelona per un “viatge de treball” –segons va comunicar oficialment la Delegació del Govern espanyol a Catalunya– i va aprofitar per carregar contra les mobilitzacions independentistes. Concreta-

ment, va desautoritzar les persones que ahir es van manifestar a la plaça de Sant Jaume per protestar contra els escorcolls de la Guàrdia Civil al Palau de la Generalitat i a la seu d'Òmnium Cultural. El ministre va assegurar que “no hi ha res pitjor que manifestar-se en contra de la justícia volent condicionar els jut-

ges a fer una cosa o deixar de fer-ne una altra”, i va afirmar que qualsevol persona que és investigada el que ha de fer és “col·laborar”, encara més si es tracta d'un càrrec públic.

El ministre de Justícia va ser a Barcelona per participar en un acte del Col·legi de Procuradors, com va fer fa uns dies en l'acte

del Col·legi d'Advocats on va fer un lleig al president del Parlament, Roger Torrent, després que aquest denunciés l'existència de presos polítics. Ahir, a preguntes de la premsa, Rafael Catalá va assegurar que la justícia espanyola és una garantia d'independència i de transparència i va advertir que és “antidemocràtic” qüestionar-ho. El ministre va defensar que “a Espanya ningú” pot considerar que l'actuació dels tribunals i de les forces de seguretat pugui atemptar contra cap dret. ■

LA REPÚBLICA

És

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JXCat i ERC es donen uns dies per desfer el bloqueig

■ Els de Puigdemont mantenen la candidatura de Sánchez, que dimarts declara al Suprem, abans de proposar un tercer candidat ■ La situació es podria desencallar la setmana vinent

E.A. / O.A.-E. / Ò.P.
BARCELONA

ERC respecta els *tempos* que Junts per Catalunya li va demanar dimecres al vespre, després que el grup es reunís amb el president, Carles Puigdemont, a Brussel·les. Ara bé, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, no afluixava la pressió i tornava a advertir ahir que el candidat que li pertoca proposar a JxCat "ha d'aguantar una investidura efectiva", deia des de l'emissora Teletaxi. Una condició que ara per ara Jordi Sánchez no compleix, ja que el jutge d'instrucció Pablo Llarena li ha denegat el permís per assistir el ple d'investidura. Els de JxCat, però, defensen que Sánchez és un candidat amb tots els drets per poder ser investit president i, de moment, no pensen renunciar-hi. Ara bé, els dos partits han acordat no allargar excessivament la transició fins al que seria ja el tercer candidat del grup de Puigdemont. La situació es podria desencallar la setmana vinent.

Fonts de JxCat asseguren que en la reunió de dimecres a Brussel·les no es van abordar els noms d'un candidat alternatiu a Sánchez, tot i que és una qües-

Els diputats de JxCat Josep Rull i Jordi Turull, dilluns al Parlament ■ EFE

tió que sí que s'aborda internament. Des del PDECAT també neguen que s'oposin a la proposta que sigui Jordi Turull el relleu, mentre el nom de l'independent Quim Torra guanya ascendència en les traveses. Abans de passar al tercer candidat, algunes veus del grup de Puigdemont insisteixen, a més, que Torrent hauria de fer un gest perquè es voti la investidura de Sánchez, encara que Llarena li hagi denegat el permís, com ho van intentar fer el 30 de ge-

ner amb Puigdemont fins que el president del Parlament va ajornar el ple davant de les mesures cautelars imposades pel Tribunal Constitucional. A JxCat, tenen marcat en vermell una cita important per a l'expresident de l'ANC. Dimarts vinent un tribunal format per tres jutges de la sala penal del Suprem ha acceptat escoltar-lo per decidir sobre el seu alliberament, que la defensa va sol·licitar el 6 de febrer. Una cita a la qual Sánchez pot presentar-se

com a candidat a la presidència d'un govern que diu que vol treballar per fer la república o bé renunciant a presidir-lo. Joaquim Forn fins i tot va renunciar a l'acta de diputat.

La decisió dels magistrats es coneixerà dimarts mateix, quan des del Parlament també s'haurà de decidir com es canalitza la petició de celebrar una junta de portaveus extraordinària que ha sol·licitat Cs per debatre una proposta amb què els d'Arrimadas volen desbloquejar la

situació que viu ara mateix la cambra.

Fonts parlamentàries, però, apuntaven que el desbloqueig no es farà esperar. Fins i tot asseguraven que la setmana que ve ja es podria celebrar un ple que permetés desbloquejar la situació. És a dir, que o bé la sessió serveix per triar president o bé la investidura resulta fallida i serveix per posar en marxa el compte enrere de dos mesos que podria acabar amb la convocatòria automàtica d'eleccions. La ir-

rupció ahir de la Guàrdia Civil al Palau de la Generalitat i a les oficines d'Òmnium Cultural també va acabar per sacsejar els ànims. Rovira indicava que, si no s'aconsegueix formar aviat un govern, "tindrem entrades de la Guàrdia Civil, seguirem tenint els del 155 governant en les nostres institucions, i qüestions com la de la renda garantida de ciutadania seguiran estant parades".

Les frases

“Els [JxCat] ens demanaven temps, però el país necessita un govern efectiu”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“Els que haurien de tenir pressió són els que no fan passes endavant per fer efectiva la república”

Vidal Aragonés
DIPUTAT DE LA CUP

La CUP, a més, ha de decidir demà si manté l'abstenció a la investidura o bé la canvia si el programa polític que es negocia a partir de l'acord de JxCat i ERC els convenç més que els dos últims esborranys. De moment, els anticapitalistes sostenen que, si no es replantegen la "gestió de l'autonomia", no es mouran. El diputat Vidal Aragonés els convidava, en declaracions a La Xarxa, a explorar si Puigdemont i Antoni Comín deleguen el vot o renunciïn als escons perquè el candidat pugui ser investit per majoria simple en una segona votació. ■

CatECP reclama una conselleria de feminismes

Redacció
BARCELONA

El grup parlamentari de Catalunya en Comú Podem (CatECP) ha reclamat la creació d'una conselleria dedicada a feminismes, diversitat sexual i gènere i que el pròxim govern sigui paritari. La diputada Susanna Segovia va criticar ahir que una

setmana després de les mobilitzacions del 8-M no s'hagi donat resposta a les reclamacions de la societat.

Els comuns demanen explícitament a JxCAT i ERC que el pròxim govern –si finalment arriben a un acord per tancar-lo– sigui paritari no només pel que fa als membres que el componen, sinó també en

l'àmbit de les secretaries i les direccions generals. Pel que fa a la conselleria, la portaveu adjunta de CatECP, Marta Ribas, va dir que seria també una manera de garantir els recursos necessaris per tirar endavant polítiques contra la desigualtat. En aquesta línia, el grup impulsarà una reforma del reglament del Parlament

per garantir que hi hagi paritat també a la mesa.

També demanen la creació d'una comissió d'estudi que impulsi polítiques públiques que millorin l'atenció als infants, les persones grans i els dependents; les condicions professionals dels cuidadors i repartir millor la feina de les cures entre homes i dones. Tant en aquest cas com en el de la reforma, el grup parlamentari dels comuns parlarà amb la resta de grups per aconseguir el màxim suport i poder tirar endavant les dues iniciatives. ■

LA REPÚBLICA

Serà

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern tanca el 2017 complint el límit de dèficit

■ Va situar la xifra en el 0,58%, i el límit era del 0,6% ■
L'increment d'ingressos va eixugar la major despesa social

Ò. Palau
BARCELONA

L'administració de la Generalitat va tancar el 2017 amb una xifra de dèficit del 0,58% del PIB català, dues centèsimes per sota del límit fixat pel ministeri per a les comunitats, del 0,6%. Així ho indiquen les dades provisionals de la Intervenció de la Generalitat fetes públiques ahir, en espera que la Intervenció General de l'Estat publiqui les definitives a final de mes, que en tot cas no s'espera que variïn gaire. És la primera vegada que el govern

aconsegueix complir l'objectiu des que es van començar a fixar límits amb l'aprovació de la llei d'estabilitat pressupostària el 2012.

En números absoluts, el dèficit del sector públic català va pujar a 1.297 milions l'any passat, 677 menys que el 2016 (1.974 milions). Això significa una davallada de 0,34 punts des del 0,92% amb què es va tancar l'exercici anterior, que superava un límit màxim que aquell any era del 0,7%. Des del 2010, any en què la ràtio de dèficit va assolir el màxim històric amb

el 4,48% del PIB (9.100 milions), s'han reduït ja 7.803 milions en termes absoluts, amb la qual cosa l'ajust ja arriba al 85%.

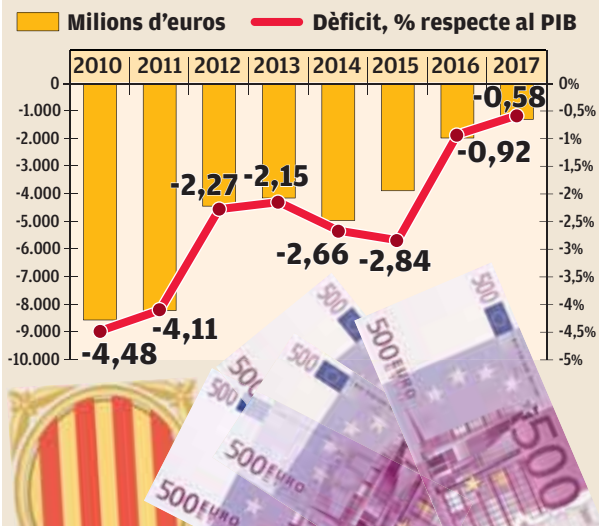
Si es descompten els efectes del cicle econòmic i el pagament d'interessos, de fet, els comptes catalans van tancar per segon any consecutiu amb superàvit estructural primari.

Més despesa social

La consecució de l'objectiu s'explica en gran part pel bon comportament dels ingressos, que en conjunt van créixer en 1.753 milions respecte a l'any ante-

L'evolució del dèficit de la Generalitat

FONT: DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA I D'ECONOMIA I HISENDA / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

rior, un 7,8%. En especial els que recapta l'Estat (IVA, IRPF i impostos especials, que van augmentar en 1.349 milions), però també els que gestiona la hisenda catalana, entre els quals destaquen els 296 milions de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats o els 23 amb què es va estrenar el nou impost sobre begudes en-

sucrades. Tot i que en menys mesura, les despeses també van créixer el 2017, en 1.182 milions, una xifra que s'explica per l'augment d'efectius docents, sanitaris i policials (304 milions), el de despesa corrent (328 milions), sobretot la sanitària, i les transferències corrents (409 milions) a les farmàcies, l'educació o les universitats. ■

FE D'ERRATA:

Brico Depòt Informa: En la guia 2018 JARDI I EXTERIOR vigent del 16 de març al 26 d'abril i vàlida per a les botigues de Cabrera de Mar, Lleida, Parets del Valles i Tarragona, s'ha anunciat la lamel·la per a panell (ref. 911565) a 19,13€ la unitat (2,45€ el m²) mentre que el preu correcte és de 2,45€ la unitat (19,13€ el m²), la lamel·la per a panell (ref. 911564) a 13,43€ la unitat (2,95€ el m²) mentre que el preu correcte és de 2,95€ la unitat (13,43€ el m²), la gespa artificial (ref. 104196) a 3,20€ el rotlle (16€ el m²) mentre que el preu correcte és de 16€ el rotlle (3,20€ el m²), la gespa artificial (ref. 104197) a 3,20€ el rotlle (32€ el m²) mentre que el preu correcte és de 32€ el rotlle (3,20€ el m²), la gespa artificial (ref. 104198) a 11,50€ el rotlle (57,50€ el m²) mentre que el preu correcte és de 57,50€ el rotlle (11,50€ el m²), la gespa artificial (ref. 104765) a 11,50€ el rotlle (115€ el m²) mentre que el preu correcte és de 115€ el rotlle (11,50€ el m²), la gespa artificial (ref. 110392) a 29,95€ el rotlle (299,50€ el m²) mentre que el preu correcte és de 299,50€ el rotlle (29,95€ el m²), la gespa artificial (ref. 109713) a 18,90€ el rotlle (189€ el m²) mentre que el preu correcte és de 189€ el rotlle (18,90€ el m²), excepte a la botiga de Cabrera de Mar on el rotlle costa 179€ (17,90 m²). Disculpem les molèsties. Euro Depòt España, S.A. C. Prat de La Selva 10 Edifici Imbau A. 1a 08820 Prat del Llobregat CIF: A62018064 178899-1184051L

Ajuntament d'Argentona
ANUNCI

Per donar compte que per Decret d'alcaldia de data 9 de març de 2018 s'han aprovat les bases que regiran la instal·lació de parades de venda de roses i llibres a Argentona per la Diada de Sant Jordi per l'any 2018.

Recursos procedents contra aquest acte administratiu: Si es vol impugnar la present resolució, que posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva publicació.

Alternativament i de manera potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant l'alcaldia en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva publicació.

A Argentona

CREA, EMPREN, TROBA EL TEU ESPAI I FES EL TEU PROJECTE! CRÉIXER

DESPATXOS des de 99€ al mes*

NAUS INDUSTRIALS des de 199€ al mes*

REDESSA CENTRE D'EMPRESSES

*Condicions específiques per a nous emprenedors

Contacta'ns i t'assessorarem:

redessa@redessa.cat
977 300 304
www.redessa.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'abat de Montserrat visita Sánchez i Cuixart

El pare abat de Montserrat, Josep Maria Soler, va visitar dimecres Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a la presó de Soto del Real. La trobada amb l'exlíder de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i actual candidat a la presidència i amb el president d'Òmnium va tenir lloc al centre penitenciari i So-

ler es va mostrar crític amb els empresonaments dels líders independentistes, a través de les xarxes socials. Va difondre un missatge a finals del 2017 en què denunciava que la presó "dificulta la construcció de ponts de diàleg". L'abat és partidari del dret a decidir. ■ REDACCIÓ

L'AMI demana unitat per treballar per la República

■ L'alcalde del Port de la Selva, Josep Maria Cervera, pren possessió com a nou president ■ Vol eixamplar la base independentista des dels municipis

Redacció
BARCELONA

Coratge i unitat. Aquestes són les dues paraules que poden resumir el discurs del nou president de l'AMI, l'alcalde del Port de la Selva, Josep Maria Cervera, que va ser escollit ahir en una assemblea a Tàrrrega on també va participar per via telemàtica el president Puigdemont, que va defensar l'èxit "col·lectiu" del referèndum de l'1-O.

Un dels reptes que s'ha plantejat Cervera és eixamplar la base social a favor de l'independentisme des dels municipis i "continuar treballant amb unitat i generositat per fer efectiva la República cata-

El nou president de l'AMI, Josep Maria Cervera ■ ACN

lana". En aquest sentit, va admetre que la "incertesa actual pot generar por" i que tampoc vol ser un "màrtir ni un heroi" en referència a tot l'ofec judicial

i polític que està orquestrant l'Estat espanyol contra polítics i l'administració. "Volen sotmetre i atacar la cultura catalana i maltracten les institu-

cions", va reblar, i va avisar que l'Estat és "capaç de tot" des de les instàncies més altes, "fins a les clavegueres", el Tribunal Constitucional (TC) o la judicatura. Malgrat aquesta situació de "greu anormalitat", amb presos, exiliats i investigats, va assegurar que no s'ha de renunciar al "coratge necessari per vèncer les incerteses i allunyar la por, com van fer milers de persones l'1-O".

En la mateixa assemblea es va aprovar la Declaració de Tàrrrega, on es va posar de manifest el reconeixement a les institucions catalanes (Parlament i govern) i als seus representants escollits democràticament. ■

Gran Hotel Don Juan
Lloret de Mar

Comuniquem a tots els nostres clients i amics que reobrim La Sala de Festes Don Juan de Lloret de Mar

Estem oberts tots els divendres i dissabtes a partir de les 11 de la nit

Per a reserves: www.donjuanhotels.com · Tel. 972 362 153 · C/ Riera, 77 · 17310 LLORET DE MAR

sortim

Oreneta arribada, primavera començada

1 Per Sant Josep Castellar del Vallès (Vallès Occ.) Una seixantena de parades seran dilluns a la Fira de Sant Josep, que torna a la plaça d'El Mirador.

2 Palmes i palmons Valls (Alt Camp) Dimecres al matí torna el tradicional mercat de palmes i palmons, un dels més típics dels que es fan a la ciutat.

Montblanc s'estrena com a Capital de la Sardana 2018

La proclamació oficial serà diumenge, amb activitats diverses, com ara l'estrena d'una sardana i la inauguració d'un monument. Al juliol, una anella encerclarà la muralla medieval, de 1.402 metres

Maria José Rodríguez
MONTBLANC

Montblanc prendrà diumenge el relleu a Figueres, per esdevenir així la sisena capital d'aquest projecte estrenat per Arenys de Munt el 2013. Segons ha explicat el coordinador de la Capital de la Sardana, Víctor Sallés, "l'essència és que no sigui sols un esdeveniment per al món sardanista, sinó que la sardana sigui transversal i estigui present en la majoria d'actes que s'organitzen a Montblanc durant tot l'any".

Les activitats de la proclamació començaran amb un concert de la Cobla Ciutat de Girona a les 11 del matí a la plaça de Sant Francesc, que també

oferirà, a la tarda, el seu espectacle *El tenor i la cobla*. Ja dins l'antiga església, una hora més tard començarà l'acte institucional, durant el qual s'estrenarà una sardana composta especialment per Alfred Abad per a la capitalitat montblanquina. També es donaran a conèixer els premis Capital de la Sardana, que reconeixen persones, institucions, projectes i entitats que treballen en favor de la dansa catalana. Davant la muralla medieval, s'inaugurarà un gran monument i una placa commemorativa, obra de l'escultor Jordi Figueras.

L'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, ha assegurat que la Capital "uneix dues característiques de la

Unes 1.500 persones van fer una cadena humana envoltant la muralla, en un acte organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana, l'any 2013. J.C. LEÓN

singularitat cultural de la nostra vila: la gran importància del patrimoni artístic i la vitalitat del teixit associatiu": "Quan acabi aquest any, voldríem que la petjada de Montblanc quedés impregnada en el món sardanista", ha dit.

Al llarg de l'any

La capitalitat té un calendari d'actes anual, que es clourà el febrer del 2019 amb el traspàs a Perpinyà. D'entre els més destacats hi ha el repte de formar una anella que encercli tota la muralla. Està previst que sigui el juliol vinent, durant l'Acampada Jove. Per aquest motiu, els organitzadors fan una crida "a tothom i també a aquests joves vinguts d'arreu a col·laborar per tancar-la".

La muralla, construïda al segle XIV, té un perímetre de 1.402 metres i 30 torres, i sols s'ha encerclat un cop, en un acte organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana. Altres actes remarcables de la capitalitat són el concert de Cris Juanico el 12 de maig amb cobla i el de Roger Mas amb la Cobla Sant Jordi el 9 de setembre, per la festa major.

A CALDES DE MONTBUI

Gastronomia, aigua termal i salts de pont

El Mercat de l'Olla i la Caldera d'aquest cap de setmana és l'acte central del programa *Fem bullir l'olla* (del 17 al 25 de març). La vila termal celebrarà la 10a edició del mercat d'artisans i gastronòmic més singular del territori català, dedicat als productes de la terra. En aquesta edició, es cuinaran lleties en les calderes i cigrons en l'olla més gran de Catalunya, amb aigua ter-

mal i llenya. Durant el mercat, s'instal·laran un centenar de parades pel centre històric i el visitant podrà gaudir de tallers familiars i espectacles infantils de temàtica gastronòmica o assaborir altres grans plats de la cuina a través de les "tastaolletes". La gran novetat d'enguany és l'estrena de l'activitat de *L'anada de l'olla de la Fira*, amb salts des del pont de Can Rius. ■

A BARCELONA

Els gegants del Pi, protagonistes per Sant Josep Oriol

La festa de Sant Josep Oriol, de fet la festa del barri del Pi, envairà del 17 al 25 de març les places i els carrers que envolten la basílica de Santa Maria del Pi, amb l'epicentre de les activitats el dia 23 de març, diada del sant. Les festes inclouen actes de tot tipus, sempre amb la cultura popular i tradicional com a element indispensable i amb els gegants del Pi com a protagonistes de bona part de les activitats. ■

DES DE TREMP

El Pallars recupera les costellades a l'aire lliure

El Consell del Corder del Pallars Jussà promou la *Gran costellada del corder del Pallars* aquest cap de setmana a les barbacoes de la comarca. Amb la idea d'incentivar el consum de carn de corder, un dels motors econòmics de la comarca, l'Ajuntament de Tremp ha posat en marxa una iniciativa per animar la gent del Pallars a recuperar les tradicionals costellades a l'aire lliure. ■

La carn de corder és un dels motors econòmics de la comarca. AJ. DE TREMP

310 ANYS ENRERE

Una seixantena de recreadors al Setge de Tortosa

Les Avançades de Sant Joan i el riu Ebre tornen a ser aquest cap de setmana els escenaris principals per fer remuntar la ciutat 310 anys enrere i commemorar el Setge de Tortosa, un dels episodis més sagrats de la guerra de Successió. La tercera edició d'aquesta recreació històrica, que reunirà una seixantena de recreadors, vol promoure, d'una manera pedagògica, la cultura i la història locals. ■